

Szanowna Pani
Joanna Piekutowska
Główny Inspektor
Ochrony Środowiska

Szanowna Pani

Branża produkcji płyt drewnopochodnych jest żywotnie zainteresowana zmianą treści polskiej ustawy o transgranicznym przemieszczaniu odpadów, a w szczególności tworzeniem przepisów dotyczących importu „towarów używanych”. Wierzymy, iż przyjęte przez Parlament Europejski i Radę (UE) nowe rozporządzenie nr 2024/1157 z dnia 11 kwietnia 2024 w sprawie przemieszczania odpadów, przyczyni się do rozwoju „gospodarki obiegu zamkniętego”.

Krajowy przemysł wytwarzający płyty drewnopochodne, jest drugim pod względem wielkości produkcji w Unii Europejskiej oraz siódmym na świecie, a nasze wyroby dają możliwość rozwoju polskiego przemysłu meblarskiego. Polski mebel jest w głównej mierze zbudowany z polskich komponentów, tj. z płyt wiórowych, pilśniowych, MDF, HDF, OSB oraz sklejki, a krajowy eksport mebli przynosi znaczące wpływy do budżetu Państwa.

Branża produkcji płyt drewnopochodnych w Polsce boryka się z problemem związanym z dostępnością oraz coraz droższym kosztem surowca drzewnego. W odpowiedzi na to, krajowy przemysł od kilkunastu lat stale zwiększa udział drewna poużytkowego jako surowca do produkcji płyt drewnopochodnych, co przyczynia się jednocześnie do oszczędzania krajowych zasobów naturalnych, redukcji emisji CO₂ oraz do ograniczenia ilości odpadów trafiających na składowiska. Praktyka wykorzystywania surowców z recyklingu w naszej branży jest powszechnie stosowana w krajach UE, gdzie przy wsparciu m.in. przepisów wewnątrz krajowych, zwracanych jest do produkcji od 50% (Niemcy) do nawet 100% (Włochy) odpadów drewna poużytkowego. Również polskie firmy z branży wyrobów drewnopochodnych, zainwestowały w ostatnich kilku latach znaczące kwoty w nowoczesne instalacje oczyszczające odpady drzewne z zanieczyszczeń, których zdolność przetwarzania znacznie przekracza obecne ilości surowca odpadowego na rynku krajowym.

Krajowy rynek odpadów drewna poużytkowego (m.in. odpady płyt wiórowych, mebli, palet, skrzyń drewnianych, bębnow kablowych, odpadów budowlanych) jest niewystarczający dla zapewnienia pełnego wykorzystania mocy przerobowych nowych instalacji recyklingowych. Powodem jest naszym zdaniem, m.in. zachwianie bilansu surowcowego, tj. bardzo duża dysproporcja między eksportem wyrobów gotowych, wynoszącym ok. 6 mln ton/rok (masa łączna eksportowanych z kraju mebli i płyt meblowych), a importem do Polski odpadów drewna poużytkowego. Import do Polski odpadów płyt i wyrobów drewnopochodnych (m.in. mebli) był skutecznie ograniczany przez ostatnie lata, wskutek polityki „zamykania granic” dla dostaw odpadów. W wyniku niewydawania przez GIOŚ zezwoleń na transgraniczne przemieszczanie odpadów, nasz przemysł traci konkurencyjność wobec zagranicznych zakładów, albowiem surowiec odpadowy jest pełnowartościowym, i w dodatku tańszym surowcem do produkcji, a jego stosowanie zamiast drewna okrągłego, daje znaczne oszczędności energetyczne. Dużo niższa wilgotność drewna poużytkowego, wynosząca średnio ok. 10%,

w porównaniu do drewna świeżego, którego wilgotność wynosi średnio ok. 45%, przyczynia się do mniejszego zużycia paliw, w tym paliw kopalnych (głównie gazu ziemnego i olejów opałowych) na potrzeby suszenia surowca drzewnego, a co za tym idzie do redukcji emisji CO₂ z instalacji produkcji płyt drewnopochodnych.

Jesteśmy przekonani, iż wdrożone przez Parlament oraz Komisję Europejską nowe przepisy zmieniające zasady transgranicznego przemieszczania odpadów idą w dobrym kierunku. Według nas pozwoli to na szersze wykorzystanie odzyskanych surowców, w tym drewnopochodnych. Oceniamy, iż nowe przepisy wpisują się będą lepiej w szeroko rozumianą „Gospodarkę Obiegu Zamkniętego”, liberalizując zasady transgranicznego przemieszczania surowców wtórnych („towar używany”) z zagranicy. Sądzimy, iż pozwoli to na łatwiejszą i skuteczniejszą zbiórkę oraz przetworzenie surowców „wtórnych”, używanych do produkcji wyrobów drewnopochodnych w naszym przemyśle. Tym samym przyszłe niedobory surowca drzewnego mogą być skutecznie w większym stopniu zastąpione recyklingiem odpadów drewnopochodnych, a dodatkową korzyścią będzie mniejsza energochłonność i emisyjność (w tym również CO₂) naszej branży.

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty, wnioskujemy o dopuszczenie Stowarzyszenia Producentów Płyt i Wyrobów Drewnopochodnych do udziału w tworzeniu nowego prawa dotyczącego transgranicznego przemieszczania odpadów. Od twórców nowego brzmienia ustawy oczekujemy w szczególności:

- a) przyjęcia jako podstawę prac nad ustawą zmianę podejścia do surowców wtórnych („towarów używanych”) w kontekście „Gospodarki Obiegu Zamkniętego” oraz zasady „hierarchii postępowania z odpadami”,
- b) wzmocnienia roli przedsiębiorców dokonujących procesów recyklingu (w tym również recyklingu odpadów drzewnych i drewnopochodnych), albowiem to właśnie przedsiębiorcy – recyklerzy umożliwiają „zamknięcie obiegu” surowców, a przepisy prawa powinny ich wspierać, a nie utrudniać im ponowne wykorzystanie surowców do produkcji, niezależnie czy surowce te pochodzą z krajowego czy zagranicznego rynku,
- c) zrównania ze sobą pod kątem możliwości wykorzystania jako surowiec – odpadów „czystych” z odpadami zawierającymi domieszki substancji (np. lepiszczy w przypadku odpadów płyt drewnopochodnych) – w produkcji płyt drewnopochodnych, taką samą wartość posiadają czyste odpady drewna z tzw. „zielonej listy”, jak i odpady drewnopochodne (zawierające domieszki w postaci lepiszczy) – oba asortymenty odpadów mają jednakową wartość jako surowiec do produkcji; chodzi nam tu o zrównanie statusu odpadów drewna przetworzonego z klasą odpadów nieprzetworzonych chemicznie (czyste drewno) pod warunkiem, że odpady te są przeznaczone do recyklingu metodą R3,
- d) wskazania w treści nowej ustawy o transgranicznym przemieszczaniu odpadów, iż surowce wtórne po procesie przetworzenia (odzysku, recyklingu), przeznaczone do produkcji wyrobów gotowych nie stanowią już odpadu, a są uznane prawnie jako „towar używany” (niezależnie również od tego czy wytwarzane są z płyt drewnopochodnych lub zawierają mieszaniny płyt drewnopochodnych),
- e) wskazania maksymalnego procentu zanieczyszczeń, jakie mogą znaleźć się w odpadach drewna z „zielonej listy” – tak aby nie eliminować transportów jako „zmieszane” i nie spełniające wymogów prawnych do transportu bez pozwolenia na transgraniczne przemieszczanie odpadów,

-
- f) wprowadzenia trybu kontroli kwalifikowania przez organy kontrolne przy transgranicznym przemieszczaniu odpadów danego rodzaju odpadu do konkretnego kodu zgodnie z europejskim katalogiem odpadów; w obecnym kształcie przepisy dają organom możliwość uznaniowej (nie podlegającej żadnej kontroli) oceny przez organ kontrolny (np. Naczelnika Urzędu Celno-Skarbowego) czy dany towar jest odpadem, i w jakim kodzie powinien być określony – w ten sposób zapewniona została możliwość kontroli w toku postępowania ocen dokonywanych przez organy.

Nasze firmy muszą podążać za ogólnoświatowymi trendami i tworzyć instalacje do odzysku drewna użytkowego. W przeciwnym razie utracimy naszą konkurencyjność na rynkach światowych oraz stracimy możliwość finansowania inwestycji przez instytucje finansowe.

Opisane powyżej działania wpisują się w szeroko rozumianą „gospodarkę o obiegu zamkniętym”, a to wymaga podjęcia działań, obejmujących cały cykl życia naszych produktów – od produkcji płyt drewnopochodnych i mebli, aż po ich skuteczną zbiórkę i przetworzenie na surowce „wtórne”, używane do produkcji wyrobów drewnopochodnych.

Zrozumienie powyższych zagadnień i aktywna współpraca naszego Stowarzyszenia z Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska, pozwoliłyby przygotować drogę do istotnej zmiany w gospodarce, od której z racji zmniejszających się zasobów materialnych i energetycznych, nie ma odwrotu.

Licząc na wsparcie naszych inicjatyw przez Panią Inspektor, służymy wszelkimi wyjaśnieniami, pozostając do dyspozycji.

Z poważaniem

dr inż. Jędrzej Kasprzak

Prezydent

Stowarzyszenia Producentów
Płyt Drewnopochodnych w Polsce